

תזרת אביגדור

ליזם

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: א. בן-עמי
איורים: יוכבד נדל

פרשת מקץ תשפ"ב

מנהיגים אחראים

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה

להנצחות: 076-599-4020

פרשת מקץ תשפ"ב

מנהיגים אחרים

יום שלישי, תלמוד תורה בני אביגדור

"תסתכל על זה!" קרא דובי. "יש לי כבר 50,000 עטיפות של טופים של ג'ולי מונז!"
"ואנחנו אספנו 75,000!" אמרו שימי ואיצי. הילדים התחרו ביניהם בהתרגשות על מספר העטיפות אותם אספו והחלו לרכז אותם יחד.

חברת הממתקים של "ג'ולי מונז" יצאה במבצע מדהים בו יש לאסוף כמות מסוימת של עטיפות ובכך ניתן לזכות בפרסים עצומים.

עבור חמישים עטיפות, ניתן לקבל צלחת מעופפת שמדליקה אורות כשהיא נזרקת. עבור מאתיים עטיפות, ניתן לזכות ברחפן עשוי מסוכריות. היו כל כך הרבה פרסים! אבל הפרס הגדול ביותר בפרסומת היה: תכולת משאית מלאה ממתקים - שתספיק עד סוף החיים! ניתן לזכות בפרס זה אם מביאים מיליון עטיפות!

בזמן שהילדים קיבצו את עטיפות הסוכריות שאספו למקום אחד, יענקי הוסיף מספרים למחברתו. "זהו זה!" הוא קרא. "יש לנו 1.13 מיליון עטיפות!"

"וואו!" קרא אלי. אולם לפתע התרצנו פניו. "איפה נוכל לאכסן את כל המלאי של הסוכריות?"
"זה לא בעיה" אמר ארי הולצבכר. "החדר שלי גדול יותר ממשאית. יש שם מספיק מקום לסוכריות."

הלימודים היו אמורים להתחיל בעוד כעשר דקות. על כן הוא ביקש מהרב קפלן להשתמש בפלאפון שלו והתקשר למספר שהופיע בפרסומת. לאחר דקה, הוא ניתק את הפלאפון, כשמבע מזועזע בפניו.

"מה יש? מה הם אמרו?" שאלו כל הילדים בלהיטות.

שימי היה קרוב לדמעות. "הם אמרו שתכולת הסוכריות במשאית - היתה בדיחה - הם לא ציפו שאף אחד יאסוף כל כך הרבה עטיפות. ואז הם אמרו שכל שאר הפרסים אזלו מהמלאי אז איננו יכולים להמיר את מה שיש לנו אף לא ברחפנים או צלחות מעופפות."

הילדים היו שבורים מהחדשות הגרועות. הם בילו כל כך הרבה זמן באיסוף העטיפות של הסוכריות - והכל לריק, לחינם!

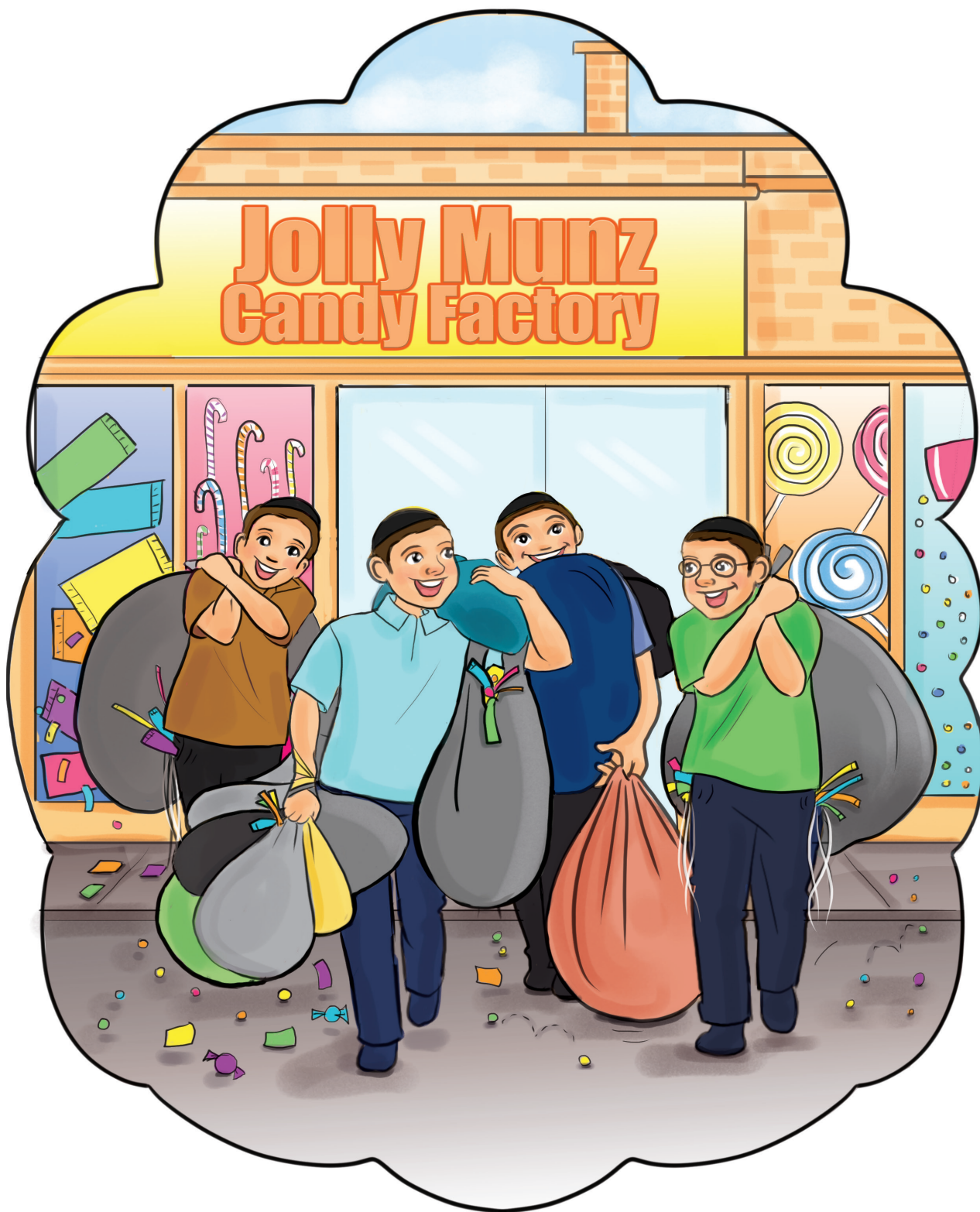
כשהילדים המשיכו לשוחח, עלתה בדעתם תוכנית. חברת הסוכריות של ג'ולי מונז פרסמה כפרס תכולת משאית של סוכריות ולהם זה אכן הגיע - ע"פ הקריטריונים של המבצע - לגמרי ביושר! אם החברה לא תיתן להם את הפרס המובטח, כל הילדים ילכו יחד למפעל באמצע הלילה ויקחו את כל הסוכריות שמגיעות להם - מיליון סוכריות!

"ילדים, האם אני יכול לקבל חזרה את הפלאפון?" הילדים קפצו לקולו של הרב קפלן. הוא לא

היה נראה מרוצה.

כשימי הושיט לרב את הפלאפון בחזרה, אמר הרב קפלן. "אני לא מאמין למה שהרגע שמעתי. ילדים, האם אתם באמת תכננתם לפרוץ למפעל ולגנוב, ככה, כמו קבוצת גנבים? זה נורא - אני לא יודע מה לחשוב!"

הילדים השפילו מבטם בבושה.

"אני אצטרך לדבר עם המנהל על התגובה לענין הזה," אמר הרב קפלן, בדיוק כאשר צלצל הפעמון.

יום שלישי בלילה, בטירתם של משפ' הולצבכר

דינג דונג

ארי הולצבכר קפץ בשומעו את הפעמון המצלצל ופתח לרווחה את הדלת. הוא היה בהלם לראות את הרב קפלן עומד במפתן.

"אה, שלום הרב, אפשר להיכנס!" אמר ארי במהירות, כשבקולו מהול קצת לחץ.

הרב קפלן וארי פסעו אל תוך הבית. אביו של ארי, אנשל הולצבכר ישב ליד השולחן ולמד.

"שלום, הרב הולצבכר," אמר הרב קפלן. "באתי לדון איתכם בעניין חשוב עם בינכם, ארי."

הרב קפלן פנה אל ארי. "אני צריך לדבר איתך אודות מה שאתה וחבריך תכננתם לעשות במפעל הסוכריות. אני מאד מאוכזב מכם. אני הייתי מצפה להרבה יותר מילדים מיוחדים כמוכם."

"אבל הרב," אמר ארי. "זה לא היה רק אני, זה היה כל הילדים!"

"האם אי פעם תהית מדוע יוסף הצדיק זרק את שמעון לכלא באופן מכוון?" שאל הרב קפלן. "זאת מפני שהוא היה נחשב לאחראי העיקרי למכירת יוסף. שמעון, שהיה האח המבוגר ביותר שהיה שם באותו הזמן, היה בעל ההשפעה הגדולה ביותר על אחיו הצעירים ממנו ולכן הוא נחשב לאחראי בכך שהוא לא עצר בהם."

"ארי, האם אתה יודע שאתה הינך הילד הפופולארי ביותר בתלמוד התורה. בכל פעם שאתה אומר משהו, כולם מקשיבים. אילו היית אומר 'לא, אנחנו לא הולכים לפרוץ למפעל הממתקים', כולם היו מקשיבים לך. ולכן באתי לדבר איתך, תדע להעריך את עצמך כפי ערכך וחשיבותך האמיתיים."

אנשל הולצבכר הביט בהם. "ארי, הרב שלך צודק," הוא אמר. "דבר דומה ארע עימי לפני שנים רבות. היו כמה חסידי הורקי בבית הכנסת שלנו שעשו מעשה שלא יעשה והאדמו"ר מהורקי אמר בזמנו שהוא רואה בי כאחראי לעניין למרות שכלל לא עשיתי זאת, רק בגלל שאני הייתי שם ויכולתי לעצור בעדם. כאשר מישהו נמצא במיקום ובמעמד עם כח עליו להיות פי כמה וכמה זהיר יותר כלפי מה שפעולותיו או אולי - אי עשיית הפעולות - עלולים להשפיע."

ארי הרהר בדברים. "וואו, אף פעם לא חשבתי על זה," הוא אמר. "מעתה ואילך, אני אזכור את זה ואני אהיה אחראי הרבה יותר לוודא שאני משפיע על חברי בצורה חיובית בכל רגע אפשרי."

שבת שלום ומבורך!